

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 393/06
04.10.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vojimira Cvijovića, predsednika veća, Milomira Nikolića, Branislave Apostolović, Jovanke Kažić i Jasminke Stanojević, članova veća, u parnici tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, adv., protiv tuženog "BB", čiji je punomoćnik BV, adv., radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tužilje, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.1.br.694/05 od 6.10.2005. godine, u sednici održanoj 4.10.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužilje izjavljena protiv presude Okružnog suda u Užicu Gž.1.br.694/05 od 6.10.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Bajinoj Bašti Prs. 82/05 od 26.5.2005. godine, stavom prvim izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje kojim je tražila da se poništi odluka tuženog o otkazu ugovora o radu br.20/22 od 14.4.2004. godine i da se obaveže tuženi da tužilju vrati na radno mesto pomoćnog kuvara "A" u poslovnu jedinicu tuženog "BB". Stavom drugim izreke obavezana je tužilja da tuženom na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 34.500,00 dinara.

Odlučujući o žalbi tužilje Okružni suda u Užicu je presudom Gž.1.br.694/05 od 6.10.2005. godine odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Protiv navedene drugostepene presude tužilja je blagovremeno izjavila reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Tuženi je podneo odgovor na reviziju tužilje.

Ispitujući pobijanu presudu u smislu čl.372. ZPP ("Službeni glasnik RS" br.125/04, koji je stupio na snagu 23.2.2005. godine), Vrhovni sud je našao da je revizija tužilje neosnovana.

U provedenom postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.361. st.2. tač.9. ZPP na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a nema ni bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.361. st.2. tač.12. ZPP, na koju se revizijom neosnovano ukazuje jer je izreka presude jasna i razumljiva, ne protivureći sama sebi niti razlozima presude, sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama i nema nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

U pravnosnažno okončanom postupku utvrđeno je da je tužilja radila kod tuženog na radnom mestu pomoćni kuvar "A" u poslovnoj jedinici tuženog "BB". Tužilja je po zanimanju NK radnik sa završenom osmogodišnjom školom. Od momenta zasnivanja radnog odnosa od 2.7.1979. godine tužilja je radila kod tuženog na radnom mestu spremačice, pomoćnog kuvara "A" i pomoćnog kuvara "B". Tuženi je 26.5.2003. godine doneo Pojedinačni kolektivni ugovor br.257 kojim se bliže uređuju prava, obaveze i odgovornosti zaposlenih i tuženog iz oblasti rada i radnih odnosa kao i njihovi međusobni odnosi. Obaveza tuženog je bila da nakon donošenja navedenog Pojedinačnog kolektivnog ugovora sa svim zaposlenima zaključi ugovor o radu. Tuženi je sa tužiljom zaključio ugovor o radu br.1/502 1.11.2003. godine kojim je tužilja raspoređena da obavlja poslove pomoćnog kuvara "A" u poslovnoj jedinici tuženog "BB" počev od 1.11.2003. godine i na njemu je radila tužilja sve do 6.4.2004. godine, kada tuženi donosi rešenje br.216/1 kojim tužilju raspoređuje na poslove spremačice u poslovnoj jedinici tuženog "BB", a koji poslovi odgovaraju njenoj stručnoj spremi sa početkom rada od 7.4.2004. godine i uz obavezu tužilje da zaključi ugovor o radu pod izmenjenim uslovima. Tuženi je u obrazloženju navedenog rešenja istakao da kod tuženog u poslovnoj jedinici "BB" već duži period postoji potreba za spremačicom i da zbog potrebe posla obzirom da tužilja nema potrebnu stručnu spremu za obavljanje poslova radnog mesta pomoćnog kuvara "A" ista se raspoređuje na poslove spremačice. Navedeno rešenje tužilja nije htela da primi. Tužilja odbija da potpiše navedeni ugovor o izmenjenim uslovima zbog čega tuženi dana 14.4.2004. godine donosi odluku br.20/22 kojom tužilji otkazuje ugovor o radu iz razloga što je tužilja odbila da potpiše navedeni ugovor.

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja pravilno su nižestepeni sudovi primenili materijalno pravo kada su odbili kao neosnovan tužbeni zahtev tužilje, jer je tuženi iz opravdanih razloga ponudio tužilji da zaključi ugovor o radu pod izmenjenim uslovima, čime su se stekli uslovi za otkaz ugovora o radu u smislu čl.103. st.3. Zakona o radu ("Službeni glasnik RS" br.70/01).

Odredbom čl.103. Zakona o radu propisano je da poslodavac može ponudi zaposlenom zaključenje ugovora o radu pod izmenjenim uslovima, s tim da poslodavac može da ponudi zaključivanje ugovora o radu pod izmenjenim uslovima samo iz opravdanih razloga. Stavom 3. istog člana propisano je da zaposleni koji odbije da zaključi ugovor o radu u smislu st.2. ovog člana poslodavac može da otkáže ugovor o radu.

Imajući u vidu navedenu zakonsku odredbu, kao i da je tuženi ponudio tužilji zaključenje ugovora o radu pod izmenjenim uslovima iz opravdanih razloga, vezanih za potrebe radnog procesa, kojim su izmenjeni poslovi koje tužilja treba da obavlja, jer je postojala potreba za poslovima spremačice, da je tužilja odbila da zaključi sa tuženim ponuđeni ugovor o radu, to je tužilji zakonito prestao radni odnos u smislu citirane zakonske odredbe, pa je pobijana odluka u svemu pravilna i zakonita.

Ostalim navodima revizije se napada utvrđeno činjenično stanje koje se u smislu odredbe čl.398. st.2. ZPP revizijom ne može pobijati.

Sa iznetih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu čl.405. ZPP.

Predsednik veća - sudija

Vojimir Cvijović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm